

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 43. sz.
2008. OKTÓBER
(LXXIX. évf. 15.849. sz.)

Származási „tisztogatás”

Szerk. megj.: Szokatlan, hogy címloldalunkon egyfajta könyvrecenziót közöljünk, amely inkább a Vélemény-rovatba illene. Azonban a cikk mondanivalója kolóniánkat is érinti. A szerző véleményét ui. ki kell bővítsük: az „arisztokrácia”-fogalmat kiegészítjük a szolid magyar középosztály és kismemesség képviselőivel, akiket a kommunista rezsim éppúgy meghurcolt, mint a főnemeseiket. Ezért alcímeként inkább ezt mondanánk:

Az arisztokrácia és a magyar középosztály kismemizése

Utógondolatként pedig annyit, hogy ha az argentinai magyar kolónia olyan, amilyen, ez főképpen annak köszönhető, amit cikkében hiányként emel ki a szerző; nevezetesen, hogy körünkben megvoltak és megmaradtak azok, akik továbbadták a példát, a modort, az illemszabályokat, az erkölcsi és a valódi emberi értékek tiszteletét és alkalmazását.

Seszták Ágnes (Budapest) (*):

Villák proletárjai Amiről hallgattak a történelemlények

Magyarországon a nemzeti és a társadalmi identitás, a család és a hit rombolása folytán megfosztottak a pszichés energiaforrások. Ennek következményeként az emberek kudarcviselő képessége a minimumra csökkent. (dr. Kosza Ida, Pomáz, 1988.)

Ha nem olvasom gróf Nádasdy Borbála visszaemlékezéseit, akkor abban a hitben élek, hogy csak nekem tűnt fel. Nevezetesen, hogy a filmekben vagy nagyoperettekben az arisztokraták egyszerűen hülyék. Kretének, raccsolnak, csorog a nyáluk, elrajzolt karikatúraként csetlenek-botlanak a Csárdáskirálynőben vagy a Mágnes Miskában. Miközben három-négy nyelvet tanultak már gyerekkoruktól. Gróf Nádasdy Borbála egy tanú közülük, de nem a vicces filmből.

Nem bírtam megérteni, hogy falunkban, Peremartonai Nagy Móríczt kastélyában miért meszelték le a freskókat, hogy a vadaskertből miért irtották ki az utolsó fát is, hogy a helyén ronda futballpálya legyen. A kastély berendezését széthordták, a nagyobb bútorokat eltűzelték, apám egy cserépkályhát mentett meg, mielőtt kalapáccsal végeztek volna vele. A csempéket így is letördelték. Kérdeztem, miért? És mi ez az egész? Nem értettem, miért lett a legszebb kastélyokból téeszmagtár, traktorjavító, olajos pártiroda. Miért? Bosszú, felelte apám, s ez sok év után csillapodott, amikor a falu szélén, télenyáron mezítláb éldegélő gróftól etetni kezdték, hogy éhen ne haljon.

A válasz benne volt a szocialista történelemlényekben: 1948-ra befejeződött a „tőke kisajátítása”, a kizsákmányoló, arisztokrata élőködő rétegnek leáldozott, és **kezdődött a népi demokrácia**. Rákosi meghatározása szerint: funkciójára nézve proletárdiktatúra szovjetforma nélkül. Megindult a **szocializmus építése**, az egyenlősítés korszaka és **leszámolás a reakcióval**. Mivel néhányszor tisztázódott, hogy a XX. század történelme hazugságokkal terhelt, kezdve a Horthy-korszakkal, folytatva az ötvenes évekkel, egészen az évtizedekig elhazudott 56-os forradalomig, így lassan tisztul a kép, amelyhez még élnek tanúk, ha fogyatkoznak is.

Az iskolai oktatás adós maradt az igazsággal: a kitelepítésekkel, a tragikus téeszésítéssel, a parasztok mint kulákok megsemmisítésének kísérletével, de azzal

sem dicsekedtek a tankönyvek, hogy az ötvenes években ezeket csuktak börtönbe pusztán származásuk miatt. Százegyzetük vidéken a „beszolgáltatás szabotálása” miatt. Ez azt jelentette, hogy amikor már tisztára seprték a padlást, a vetőmagot is elkobozták a paraszttól. Íme, egy kor-dokumentum a Szabad Népből: „1951. május 21-től június 15-ig Budapestről a következő **nemkívánatos elemeket** telepítették ki: hat volt herceget, 52 volt gróft, 41 volt bárót, valamint hozzátartozóikat, 10 volt horthysta minisztert, 12 volt horthysta államtitkárt, 85 volt horthysta tábornoct, 324 volt horthysta törzstisztet, 67 volt csendőr és rendőr főtisztet, 30 volt gyártulajdonost, 46 volt bankárt, 53 volt gyárigazgatót, 93 volt nagykereskedőt, 105 volt nagybirtokost, valamint hozzátartozóikat. A kitelepítettek lakásait dolgozók, elsősorban sztahanovista vagy nagycsaládos ipari munkások kapják meg.” „**Csak Budapestről 12.704 családot telepítettek ki, csupa osztályidegen, reakciós, fasiszta elemet.**” Ugye milyen ismerősek a jelzők?

Ha valaki Budán egykor gyönyörű villákat lát csontig lelakva, gazos kerttel, nyolcfelé falazva, kátránypapírral fedve, sárga műanyag előtetővel, akkor nem téved, ha arra következtet, hogy így néz ki ma a hajdan szocialista sztahanovista birtokába juttatott ingatlan. Vidéken sem különb a helyzet. 70 ezer paraszt lett kuláklisra téve, tőlük 6500 lakóházat koboztak el. Hogy hová lettek a tulajdonosok? Hát a Hortobágyon kapáltak és laktak többszázad magukkal birkahodály luxusában, vagy tyúkólban, kunyhóban, falusi toldaléképületekben. Osztályidegenek, osztályellenségek, X-esek. **A társadalomból kiírt emberek**, akiknek a bűnük az volt, hogy ők alkották a magyar arisztokrácia színét-javát. Hogy minek lehet nevezni azt a törekvésű rendszert, amennyiben el akar pusztítani egy embercsoportot pusztán származása miatt?

A magyar arisztokrácia hiánya felmérhetetlen károkat okozott és okoz a magyar

Folyt. a 2. oldalon

1956 - A rabság levegője terjeng, nem érzitek?...

Tollas Tibor nemzetközi hírnevét alighanem az alábbi, korai verséből, a börtönből szer-
tekiáltott politikai hitvallásából szerezte:
a minden ízében protestáló dallam teremt
meg a bent és a kint - e két pólus közti
intenzív drámáját.

Tollas Tibor (†):
(Nagybarca 1920 - München 1997)

Bebádogoznak minden ablakot

Az életből csak ennyi fény maradt,
Csillagos ég, tenyérnyi napsugár.
Ezt vártuk nap-nap, homályos falak
Üregéből estéknént-délután.
S elvették ezt is, a tenyérnyi napot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Tárgult szemekkel kék tengerét látom
Nápolynak, s fénylő partjai felett
Még vár a Vezúv, pipál és a tájon
Barnára lesült boldog emberek.
Látjátok? Éjben élünk, mint vakok,
Bebádogoztak minden ablakot.

Tizen fekszünk egy fullasztó szűk lyukba,
A száunk kapkodja be a levegőt,
Mint partra vetett halak kopolytájára
Tátogunk némán – s érzed, nincs erő
Szívni az étel s ürülék szagot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Az Alpeseznek fenyves illatából
Míg csokrot küld a hús nyugati szél
És lelket öblít fenn a tiszta távol
S mosolygó hegyek hószaga kísér,
Itt tegnap társam tüdőbajt kapott,
Bebádogoztak minden ablakot.

Csendet hasít a sétahajó kürtje.
A falon sikló leánykacagás
Nem visszhangzik már zengőn a fülünkbe
S az ezersipű nyár nem orgonáz.
Süket a cellánk, minden hang halott,
Bebádogoztak minden ablakot.

Túl Barcelona kertjein szítálva
Egy barna asszony meleg hangja bűg
És alkonyatba pendül a gitárja.
Hol táncolóktól tarka még az út;
S fülünkbe folynak az ölmos napok...
Bebádogoznak minden ablakot.

Tapintanánk a bársonyos egekbe,
Ujjunk hegyéből kiserken a vér.
Mint koporsóba, be vagyunk szegezve,
Csak daróc szűr, vagy poloska, ha ér.
Simogatnánk a sugaras napot –
S bebádogoztak minden ablakot.

Oskar Kokoschka (1886-1980):
Ecce Homo 1956

Pleidell János „Az Út”, Múcsarnok kiállítás,
Budapest 2006. október-november.
(Köszönet Dr. Baloghné Tóth Erika Katalin)

Londonban bál van, sima termén siklik
A sok selyembe öltözött leány.
Puha hajuknak hamvassága izzik
Lágy bútoroknak tükrös hajnalán.
Nyugat táncol – tán végképp eladott?!...
S bebádogoztak minden ablakot.

Nyelvünket mosta friss tavasz zamatja
Most nyögve nyeljük nyirkos kortyait
Az alvadt bűznek, hol minden falatra
Émelygő gyomrod felfordulna itt.
De lenyeljük e végső falatot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Az éhség marta testünket telt álmom
Lakatja jól – és ingyenc ételek
Ízét kínálja Párizs – szinte látom,
Hogy kúszik el a neonfény felett
A Néma Rém – s nem lesz több hajnalod...
Bebádogoznak minden ablakot!

Múcsarnok kiállítás, Budapest
2006. október-november. (Köszönet
Dr. Baloghné Tóth Erika Katalin)

A rádiók csak üvöltések rekedten
A szabadságot s az ember jogát.
Itt érzi csak befalazott testem
A milliókkal Moszkva ostorát.
S Váctól Pekingig zúgják a rabok:
– Ha nem vigyáztok, az egész világon
Bebádogoznak minden ablakot!

(Vác, Fegyház, 1955)

A TARTALOMBÓL:

PEKING 2008 (Kurucz L.)	2.o.
Szent István ünnepe	2.o.
Szép európai nyaralás	3.o.
A császár Magyarországon	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
A Cserkészbárról	HUFI I.-II.
Barilochei hírek	HUFI II.
Levelek a bárról	HUFI III.
A magyar kisebbségről	HUFI IV.
Szemelvények a HKK-ból	HUFI IV.
Sobre los desterrados	SP I
Flor Faragó: Sándor Márai	SP II
Nos escriben	SP III
¡GLORIA VICTIS! Hungria 1956	SP III

Kurucz László:

PEKING 2008

Kétségtelen, hogy az Olimpiák történetében az idén a pekingi határkövet jelent. Mesébe illő stadionok, poroszokat megszégyenítő rendezés, hollywoodi rendezőket felülmúló nagyvonalúság, soha nem látott tömegjelenetek, amelyeknek néha már cirkuszi jellege volt, szinte kínos elkerülése minden kommunista propagandának, az egyébként is hagyományos kínai udvariasság maximuma, mind-mind azt szimbolizálták, hogy Kína kifejezte büszkeségét Nyugat felé: Egyenértékűek vagyunk, sőt...

Előre látható volt a győzelmi érmek esője a rendező ország számára, és annak biztos tudata, hogy hasonló olimpiára valószínűleg csak hosszú évtizedek múlva kerül sor. Bár a kínai 8-as szerencseszámot szigorúan alkalmazták, az atlétikai számokat még a zuhogó esőben is megtartották, de nem halasztották el. A zárőnnepségen 8 /megint nyolc.../ repülőgép 240 esőelhárító rakétát lött ki... sikerrel.

Tucatnyi olimpiai és világrekord született, de... de ha baron Pierre de Coubertin (1863-1937) felkelt volna a sírjából, rezignáltan sóhajtott volna fel: *En nem így gondoltam...*

Az olimpiai fáklya végig égett, de az olimpiai sportszellem ugyancsak pislákol. Felyáltotta a sport-merkantilizmus mindent előtűt ereje, a nacionalista zászlólobogtatás és a minden áron való győzni akarás. A versenyen 10.500 atléta vett részt, akik között összesen 950 érmet osztogattak ki, a csapatosokat egyenként számítva. A nem hivatalos rangsorolás az első helyezést szinte kizárólagosan vette számba, ami egyáltalán nem hiteles az általános sportfelkészültségre. A 950 díjazott mindegyike kiváló sportoló, hiszen néha csak egy paraszthajszál, egy tenyéri lépés, egy sóhajlás, egy nem tökéletes mozdulat miatt került a 2. vagy 3. helyre. Sőt, még igazságtalan pontozás is előfordult. A ritmikus tornában az ukrán leány, aki lélegzetelállító tökéletességgel szerepelt - még dobogóra sem került volna. Ötvenezer ember üvöltve tiltakozott, és szokatlan módon a versenyző is fellebbezte a döntést. Nagy keservesen valamit javítottak az eredményen, de így is csak a 3. helyre került, holott kimagaslóan jobb volt minden más atlétánál.

A kínaiaknak nyilván az volt az érdekük, hogy minél több versenyszám legyen. Érdekes módon a legrégebbi és klasszikus küzdőszámokban /birkózás, boksztorna, gerely/ egyre kevesebb a résztvevő, más számok viszont aligha érdeklődnek az olimpiai részvétel. A szinkronizált kettős úszásnak /csak hölgyeknek/ kétségtelenül a legnagyobb sikere volt. Hosszú évek gyakorlása szükséges ilyen nagyon nehéz, halálpontos szerepléshez. De mégsem az olimpiára való, mert nemcsak a bemutatást pontozzák, hanem a ruhát, a mosolyt /! sőt még a sminket is, ami aligha jár sportszerűséggel. Viszont felülmúlhatatlan látványosság. A kerékpár már az első modern olimpián is jelen volt, de a most először beiktatott *bicicross* sem az olimpiára való. A klasszikus olimpiákon hölgyek nem szerepeltek. Ezeket valahogy a nehéz-atlétikai számokból /kalapács, diszkosz, súly/ törölni kellene, mert nem éppen járulnak hozzá a női szépségideál kialakításához.

Mazsolák

Mindjárt az első napokon egy még csak nem is serdülő, 12-13 éves *kínai kislány* felemás korlátot az az érzést keltette, hogy nincsenek csontjai. Úgy fogadta az aranyérmet, mintha egy cukorkát kapott volna.

Bizonyos sportágak jellemzőek egyes nemzetekre, de idővel ez is változik. Régebben mi **magyarok** a vívásban, vízipólóban, birkózásban voltunk nagyok. A mostani összesen 10 érmet majdnem mind a *csónakosok* hozták meg, bár az utolsó napon sikerült az aranyat is megszerezni a *vízipólóban*. Így Magyarország feltornázta magát... a 20. helyre. Hej, Berlin, London, Helsinki...

Az **argentínok** legmeghatóbb győzelmét a 43 éves *Curuchet* aranyérme jelentette. Húsz éve minden olimpián biciklizett és most jutott fel a legmagasabb pódiumra, mikor már „nyugdíjazta” magát mint versenyző...

A *fociról* szinte nincs is mit mondani. A fél világot Argentína látja el új, fiatal tehetséges focizóval. A nemzeti válogatottból is csak ketten vettek részt, a többiek máshol játszanak. Viszont valószínűleg a jövőben a klubok meg-

Anyák Napjára

Victor Hugo (1802-1885):

SPÁRTÁRA RÓMA

JÖTT

(részlet)

(Ce siècle avait deux ans)

... Besançonban, az ó spanyol városban ekkor, mint mag, amelyet a szelek szeszélye elszór, lotaring és breton vérből egy reszketeg sápadt és vaksi kisfiúcska született; oly korcs volt, a család már-már sorsára hagyta, mint egy kísértetet, csak egy nem: **édesanyja**; elcsuklott nyaka, mint a nád, s míg bölcséje készült, készült neki koporsó is vele. E gyermek, kit kiírt nagy könyvből az élet, s úgy látszott róla, egy napnál többet nem ér meg - én vagyok.

Majd talán elmondom egy napon, milyen tej, mennyi gond, szeretet, buzgalom nyert meg édesanyám kétszeres gyermekének, bár első perceim pusztulásra ítélték.

Angyal volt az anyám! Három fiat nevelt, s óvó szeretete bővéből mindre telt.

Ó, az anyai szív! Ó, ki nem sírja vissza!

Csodálatos kenyér, egy isten szaporítja!

Atyai ház terülj-asztala: úgy marad

külön mindannyié, hogy mind jóllakjanak!

(ford. Rónay György. Forrás <http://libinfo.oszk.hu> - könyvtáros)

Az Olvasó írja...

Kedves Szerkesztőség!

Tegnap megérkezett a szeptemberi szám és így egy új rekord adódott a postán (nem tudom, hogy ez az argentin vagy a mexikói posta érdeme?), mert összesen csak 7 napot utazott!

Miközben félig átolvastam a lapot, megjött a Cserkészbál meghívó is. Így aztán jó pár órát az olvasás közben Argentínában éreztem magam, és az nagyon jól esett, hiszen Magyarország után Argentína a második hazám. Tulajdonképpen az ottani magyar kolónia a második családom...

Bizony, rengeteg hír van az AMH számaiban, nem győzők mindent elolvasni, mindig van valami új, amit felfedezek!

Szeretettel öllelek Benneteket. **Theész Margit Kuki, Mexikó**

Kedves Zsuzsól!

Mindig nagy örömmel fogadom a Hírlap számait, jó, hogy kapom! Nagyon érdekel a lap, amely értékes anyagával hónapról hónapra elének tárja azt a bámulatos kitértést, amely dacolva az idő múlásával, a távolság nyújtotta nehézségeivel, mégis sikeresen fenn tartja a magyar szellem minden erejét.

Öszinte elismerésem mindannyiuknak: azoknak, akikről szól a lap és azoknak, akik rögzítik a sok-sok tevékenységét.

Szeretettel, **Nagy Krisztina, Mar del Sud**

szorítják az „átengedéseket”, amikor milliókba kerülő játékosok esetleg hetekre megsérülnek. A *kosarasok* nagyszerű győzni akarással szerezték meg a bronzérmet, mikor 3 legjobb játékosuk szinte harc képtelen volt.

Az igazán minden lelket beleadó *hokizó* „oroszlányok” is csak a 3. helyre kerültek, de sportszerűen elismerték, hogy a hollandokat képtelenek megverni. A Lanus-i orvostan hallgató, *Paula Pareto* álmában sem remélt helyezést, mégis 3. lett a *judóban*. Másnap rögtön hazautazott, mert fontos vizsgája volt az egyetemen. Le a kalappal!

A *női magasugrást* egy már nem egészen fiatal belga hölgy nyerte, aki ugrás közben sem vette le a szemüvegét: jól akarta látni, hová dobja fel magát. A *jamaikaiaknak* nyilván motor lehet a cipőjükben, és a jenkai *Phelps* nyolc aranyérem /! birtokában ott helyben kapott 1 millió dolláros reklámszerződést.

Egy kubai *taekwondo* sportoló nemcsak az ellenfelét rugdosta, amire minden joga megvolt, hanem a bírót is megverte, ami viszont nem illik.

Végül: soha ennyit a TV előtt nem ültem, mint ezen a két héten, de mégis - **érdemes volt.**

a haza felvirágoztatásán törni a fejüket. Jól elvannak a pénzüikkel, nem foglalkoznak olyasfajta adakozással, ami egy új Akadémia születését segítené elő. Ez a hiány csak egy a sok közül, amit a nemesség hagyott maga után: a haza dolgával érdek nélkül törődni.

Az ötvenes években járta egy vicc: az egyik közjogi méltósághoz nagyon szerettek vendégségbe menni a vadonatúj elvtárs urak. Hogy miért? Mert olyan gyönyörűen terít a Boriska, és példás rendet tart a rezidencián. Hát hogye, mondták a rossz nyelvek, Boriska mindig grófkónál szolgált. A vicceknek mindig van valóság alapjuk. Például **nem volt kitől megtanulni a helyes viselkedést.** Máig **nem tudjuk egymást megszólítani.** Elvtársam, uram, kartársam, hölgyem, vagy egyszerűen: hé te, öreganyám, nagypapa...

Nincs minta, nincs példa, mint ahogyan a **köszönéssel** is hadilábon állunk mi magyarok: szia, csaó, pápá, kézcsókom, jó napot, szevasz, hali, viszlát, üdv és csókolom. Kitél tanultunk volna, a szovjet tanácsadóktól? Az illem szabályozta a társadalmi érintkezéseket, amíg ki nem szorították a csaszutkák: „Elvtárs, kartárs, pajtás, ez nálunk a megszólítás!” A kézcsók üldözendő burzsoá csökevénynek számított. Akkori hivatalos köszönés:

Szent István ünnepe a Buenos Aires-i magyar nagykövetségen

Manapság a magyaroknak három hivatalos nemzeti ünnepe van: Március 15, Augusztus 20 és Október 23. A rendszerváltoztatásnak hajnalán parlamenti vitában döntött el, hogy a három közül melyik legyen a fő, az első számú nemzeti ünnep, és akkor - az 1990-es Országgyűlés - úgy határozott, hogy a három közül a legrégebbi és legegységesebb ünnepet részesítik előnyben, Augusztus 20-át, amely **Szent István személyén keresztül a keresztény, európai magyar állam megalapításának állít emléket.**

Pontosan 1083-ban, István király szentté avatásakor tette az egyház az emlékünnepe augusztus 20-ára. Az István név görögül koronát jelent. Szent István király és a Szent Korona tehát nevükben egyek, és az ő ünnepük Augusztus 20-a már a középkor óta. Ahogy 1945-ig, 1990 óta is az Augusztus 20. hivatalosan így szerepel a kalendáriumokban: *Szent István ünnepe.*

Rövid visszatekintés: A közelmúlt néhány évtizede alatt Augusztus 20-a hivatalosan sok mindennek volt már a napja: Szent István, Szent Korona, új kenyér, alkotmány, aratás. Közülük az első magyar király és a kenyér ünnepe régi hagyományokra tekint vissza, ma már egy napon emlékeznek meg ezekről egész Magyarországon. 1945 és 1948 között volt egy bágyadt kísérlet arra, hogy az *Új Kenyér ünnepének* hívják, de lényegében 1948-ig Szent István napja volt. Akkor vezették be Magyarországon a sztálinista alkotmányt, aminek a kihirdetését szándékosan augusztus 20-ra időzítették: 1950-től az *Alkotmány ünnepének* nevezték, mert törvényileg kimondták, hogy ezen a napon a Magyar Népköztársaság alkotmányát kell ünnepelni. De a ceremóniákon ott volt a szalagalt átkötött friss kenyér is. Rákosiéknek ezzel kettős célja volt: egyrészt, hogy a hivatalos ünnepek közül kigyomlájanak egy egyházi ünnepet, a vallásos-történelmi vonatkozásokat el akarták hagyni Augusztus 20-ából. Másrészt, hogy a magyar nemzet történelmi múltban rejlő erőforrásait jelentősen megcsapolják. Szent Istvánról szó nem esett a ceremóniákon, de akik akarták, persze megtalálták a módját, hogy Szent Istvánról és államalapító művéről is megemlékezzenek.

1990-ig tehát az *Alkotmány ünnepének* tiszteletére zajlottak az augusztus 20-i rendezvények, beleértve a hagyományos budapesti tűzijátékot is, amely évtizedek óta az ünneplés szerves részét képezi. Tavaly óta Magyarország „születésnapjaként” emlegetik Augusztus 20-át.

Míg 1996-ban a Honfoglalás 1100. évfordulóját, Millecentenáriumát ünnepelte a magyarság, a 2000. évet - Szent István megkoronázásának 1000. évfordulóját - *hivatalosan az Államalapítás Millenniuma évének* nevezték el, így értelemszerűen 2000. augusztus 20-án, Szent István király napján és ünnepén az Államalapítás kerek évfordulós megünneplés külön hangsúlyt kapott. De az ünnep elnevezése 1990 óta változatlanul hivatalosan is Szent István ünnepe maradt.

Az argentinai magyarnak visszatetsző, hogy - mint már néhány éve - a Magyar Köztársaság külképviselőének idei, a Nemzeti ünnepre szóló meghívóján Szent István nem szerepel. Az augusztus 21-én megjelent vendégek a nagykövetség kertjében kedélyesen körülvett asztaloknál jóízűen falatoztak, ették a finom galuskás pörköltet a gyönyörű napsütéses, ragyogó tavaszias kék ég alatt. Azonban a meghívott diplomaták, újságírók még most is tünődhetnek, hogy mikor is lehetett az a **meghívást indokló államalapítás?** Szent István létezéséről és a magyar történelemben betöltött szerepéről pedig egyáltalán nem értesültek. Mert az idén nem hangzott el hivatalos beszéd, köszöntés, sem Himnusz. A kissé formális társadalmi találkozón és a kifogástalan vendéglátáson kívül - semmi. Szép rendben, ahogy jöttünk, eltávoztunk. Közülünk is egyesek tünődve. (HKZS)

(Forrás: részben az idei Vác környéki települések ünnepi programajánlója. Köszönet GP, SZF, Bp.)

Szabadság, elvtársak!

De menjünk tovább: nem tudjuk megadni a **módját az evésnek** sem. Talán most már nem szürcsölnek annyian, de a kés-villa használata sokaknak komoly erőpróba. A gyorséttermek rászoktattak az utcán kézzel evésre, ami jópofán veszi ki magát a falusi búcsúkon, de a városi aszfalton kifejezetten taszító.

1945 után új jelszó fogalmazódott meg: „Nem vagyunk mink urak.” És, hogy mit fedett ez a mondás, annak maig ható nyomai vannak. Emberek kerültek magas pozícióba tudás, műveltség és szakértelem nélkül, örökös stresszben, amely aztán jelentős agressziót szült. Megvolt a bűnbak, aki nem hagyta őket tanulni, kizsákmányolta, elnyomta, cselédsorban tartotta, és ezek voltak az arisztokraták, a burzsoá, uralkodó osztály, amelyek az őrmezt is ki kell pusztítani. Saját hazájuk tagadta meg őket, örök sebet ütve ezzel önmagán.

(*) Megjelent a Magyar Nemzetben (2008. 6.13).

Kiemelések tőlünk. Szerk.

Hasonló tematika: gr. Széchenyi Kinga: „Megbélyegeztek. A kitelepítések tragédiája.” (Pomáz 2008). vö. Desseffy Tibor - Szántó András: „Kitörő éberséggel” - A budapesti kitelepítések hiteles története (Bp. 1989) - A HKK-ból kikölcsonözhető

VILLÁK PROLETÁRJAI...

... folyt. az 1. oldalról

társadalom szövetének. Erőszakosan kitepték a természetes közegéből, és a helyét nem pótolta semmi. Elpusztítottak velük egy stílust, életformát, példát, mintát. Nem ártana egyszer erről képmutatás nélkül beszélni, hogy a helyükbe benyomkodott a proletariátus balszéli kinövés, a **rosszindulatú proli.** És nem a kétkezi munkásokról, a szorgalmas szakikról vagy a törvénytisztelő polgárokról van szó. Arról az embertípusról, amelyet Nadasdy Borbála szomorú élességgel találóan fogalmazott meg. „A proletár nem alkot. Irigy, pöffeszkedő, követelőző, jól érzi magát a megszerzett, harácsoltságon, aztán tönkreteszi, lelakja, és továbbáll. Később kispolgárrá változik, napjainkban pedig az újjgazdagok között találjuk őket. Villák proletárijai, egyesüljete!”

Aki a meghatározásban ráismer a szomszédjára, a korrump politikusra, a főnökére vagy a munkatársára, az nem véletlen. A magyar arisztokrácia színe-java, például a főnemes Nadasdyak évszázadokon át hazájuk felvirágoztatásán fáradoztak. Ezt ma nehéz értelmezni, mert nem akad rá példa. Széchenyi, Wesselényi vagy éppen a Nadasdyak anakronisztikus nagyságok a könyvek lapjain. A mostani milliárdosoknak szükség ágában sincs

Tacchelláné Trefán Erzsébet – Trefán Lászlóné, Árvai Erzsébet:

Szép európai nyaralásunk (Magyarország - Horvátország - Szlovénia - Lourdes)

Amikor elindultunk Magyarországra, rokoni-baráti találkozásokra, főcélunk az volt, hogy eljuthassunk Lourdes-ba, a 150. évi jubileumra. Viszont előjáróban, gyors egymásutánban felsorolom, hova vezetett minket utunk, célunk elérését megelőzően.

Kezdjük a **hajdúszoboszlói gyógyfürdőn**, ami nagyon kellemes volt, csak sajnos így nyáron már igen sokan vannak: seregestől jönnek át Szlovákiából, Romániából és Ukrajnából. Még izraeli magyarokkal is találkoztunk, akik minden évben oda mennek gyógyfürdőre.

Következett **Debrecen**, csodálatos szökőkútjával. Legelőször 1992-ben láttam, de valóban alig lenne felismerhető, ha nem lenne látható az Aranybika és a kálvínista templom.

Veszprém: Szent István és Gizella szobra a város fölött

Veszprém, Pannonhalma, Győr és a Cseszneki vár... Itt jó pár napot elidőztünk kedves régi barátainknál. Majd **Szentendre** következett, ahol igen kellemes volt a Duna partján ebédelnünk egy

barátnőmmel, akit 1992-ben ismertem meg, amikor hajóval idelátogattak Buenos Airesbe.

Budapesten összejöttünk Fóthy Istvánal egy kávéra, a Gerbeaud-ban.

De mielőtt megcéloltuk volna Lourdes-t, először megtettünk egy körutat Észak-Horvátországba és Szlovéniába. A legelső megálló a **plitvicei tavak**: igazán csodálatos park. 16 tó van ebben

A csodaszép plitvicei tavak és vízesések

a parkban, egyik a másik mellett. Csodás vízesések, a víznek zöld, átlátszó színe valóban tüneményes. Sajnáljuk, hogy csak néhány óra állt rendelkezésünkre.

Utána érintettük a mi régi **Fiuménkat** (most Rijeka), nagyon édes kis kikötőváros. Az Adriai tenger partján meglátogattuk **Abbáziát** (most Opatija).

Abbázia (most Opatija)

Nagyon elegáns, előkelő nyaralóhely, nemhiába ide jártak a Habsburg házból nyaralni! Szép épületek, gyönyörű palmafák, elegáns üzletek. Valami kis monacói ízt éreztem ott...

Már is indultunk **Isztriába** és meglátogattuk **Rovignót**, amit a horvátok az ő saját Velencéjüknek tekintenek. Kicsit hasonlóak is építkezésség, főleg azok a velencei ablakok.

Ezután jött **Poreč** (volt Parenzo) és **Pulj** (volt Pola). Ezek a városok is a római császár birodalmához tartoztak, ezt

Róma meghagyta nyomait a volt Polában (most Pulj)

követően a bizánci császársághoz, utoljára pedig az Osztrák-magyar monarchiához.

Hamarosan elhagytuk Horvátországot és indultunk Szlovéniába. Szép, rendezett kis ország, már bevezették az eurót. Átmentünk **Isolán**, utána a piránói kikötőbe. Ez a város Olaszországhoz tartozott **Pirano** néven, és az utcanevek szlovénül és

Trefán Erzsébet szerző élvezi a piránói napsütést

olaszul vannak kiírva. Itt az egyik célunk a cseppkőbarlang volt **Postojna** (volt Postumia).

Ez a természetnek egy egészen bámulatos műve: a különböző kőszínek, fehér, bordó, sötét - a kövek mintha faragóművész keze alól kerültek volna ki...

Postojnai cseppkőbarlang

Bled a tavával festői fekvésű kis város, nagyon elegáns és mulatságos hely.

A mesebeli fekvésű Bled

Utána Szlovénia legrégebb városába, **Škofja Lokába** (régén Bischoflack) érkezünk. Építkezésén észlelhető a bajor behatás.

Ljubljana, Szlovénia fővárosa gyönyörű kis tiszta város. Épületei nagyon jó karban vannak tartva, a lakosság pedig igen kedélyes.

Škofja Loka, Szlovénia legrégebb városa

Ljubljana, Szlovénia fővárosa

Utolsó állomásunk a szép, Dráva-parti **Maribor** volt.

Maribor, a Dráva partján

Ezek után elértünk főcélunkhoz, Lourdes-ba. Hosszú volt az út Ausztrián keresztül, **Klagenfurt**, majd Olaszországon át, **Genovát** érintve a Ligur-tenger partján. Megálltunk a francia **Carcassonne**-ban, ahol 52 kastélytornyot lehet megcsodálni!

Lourdes nagyon hangulatos, szép kis város, ahol minden nyitva van reggel 9-től

este 11-ig. Anyukám, aki már bejárta minden ismert zarándokhelyet (Santiago de Compostela, Fatima, Monserrat, Medjugorje, Assisi), most másodsor utazott Lourdes-ba, mert úgy érezte, hogy az rendítette meg legjobban.

Tarka zarándokcsereg az egész világról...

Egy ilyen utat nem szabad turizmusnak besorolni. Valóban inkább „zarándokútnak” kell nevezni. A világ minden részéről odasereglett nagy sokaság egész nap ellepi a várost, talán csak éjjel 1-től hajnali 5 óráig nem látni őket...

Igazán impozáns a tér, a bazilika, a gyertyakörmenet. Éppen ott volt két magyar csoport Miskolcra meg Pestről, és a Szűzanya barlangjában külön a magyarok részére is celebráltak szentmisét. Lehetünk vagy százan együtt. Akárhova megy az ember, mindig rátalál a magyarokra...

Szentmise a magyarok részére

Látogatásunk tetőpontja az volt, hogy sikerült megfürödnünk a barlang vizében. Vagy három hosszú órát kellett sorba állni a fürdők előtt, de aztán van bent két óra idő. Meglepő volt a rend és tisztaság, pedig sok ezren fordulnak meg ott nap mint nap. Talán ezért is annyira kivételesen kedvesek ott a franciák...

Összegezve: egy igen szép nyaralás emléke marad meg bennünk. Ezt akartuk az AMH olvasóival megosztani!

(sajtó alá rendezte HKZS)

A szolidaritás tüze...

Napjainkban gyakran halljuk ezt a szót: szolidaritás. Fölkapott szó, divatban lévő fogalom. Kissé elcsépelte válik.

Amikor augusztus 20-án este 9-kor a Hungária MIK-termében a Választmány tagjai megtartották szokásos kéthavi gyűlésüket és meggyulladt a kikészített két nagy gyertya lángja, Lomniczy Józsi néhány szóban eszterelte a Szolidaritás Tűzének keletkezését. Utána közösen elmondtuk a Himnusz szavait.

Isten, áldd meg a magyart!...

Fotó Trixi

Igen, ez megtörtént Buenos Airesben. De a jelenlévők közül vajon hányan fogták föl teljes egészében ennek a gyertyagyújtási kis műveltségnek szimbolikáját, **mélyebb értelmét?**

Szolidaritás azt is jelenti: *együtt érző hozzáállás, bátorság, szeretet*. Az üzenet eredetileg elsősorban a Magyarországról leszakított területek felé kellett szálljon. Mert amikor Gödöllőn 1933-ban a nagy cserkész-dzsemborin megszületett a gondolat, hogy **ugyanabban az órában a lángba nézve gondoljon magyar a magyarra, határokon innen és túl**, az egész nemzet még vérzett a frissen ejtett, sajnó trianoni sebből. Ez a seb nem volt még behegedve - és akkor még nem sejtette senki, hogy hosszú évtizedeken át, napjainkig nem is heged be, jóllehet a nemzet traumájának élességét részben tompították az azóta elszünetelt történelmi csapások.

6 évvel ezelőtt újraélesztették a láng meggyújtásának jelképét. Újból a cserkész berkeiből indult ez ki, Szent István napjára kitűzve. Mindenütt az egész világon, ahol magyarok élnek, a Kárpát-medencén kívül is **érezze azt minden magyar, hogy egy nemzettesthez tartozunk**. Tegye ezt lehetővé Szent István ereje!

Vajon a gyűlésen jelen lévőkből hányan érezték ezt át? Ehelyett hányan gondoltak arra, mit rendelkezjenek utána, vacsorára, az étteremben?

Az Óhazától nem csak mi esünk távol. Sok más messzi, kisebb-nagyobb magyar közösség létezik világszerte - szétszórtságunk talán soha nem volt nagyobb. De sokunkban megvan az igyekezet, 2-3-4 generáción át, hogy ne hagyjuk kihalni a magyar nemzethez való ragaszkodásunkat, érzelmünket. Ezért dolgozunk, fáradunk, ezt akarjuk gyerekeinkbe is beoltani és ébren tartani. **Mindezt jelképezik a Szent István napján meggyújtott kis lángok.**

Szolidaritás: együtt érző hozzáállás, bátorság, szeretet. Ezt üzeni magyar a magyarnak az egész világkerekségen. Mi sem maradhattunk ki ebből a láncolatból. Szent István lángja nem engedi, hogy a lelkeket ellepje a közöny fagyja. **Az emberiségben belül a magyarságnak ma különösen szüksége van egymás meleg, szolidáris átölelésére.** Kitartás kell hozzá. Bátorság, és a ki nem haló aktív hozzáállás mellett még sok-sok szeretet. **Haynalné Kessler Zsuzsanna**

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Szerk. megj.: A július-augusztusi kettősszámunkban közöltük a történelmi visszapillantásnak 1. részét. Folytatására most kerül sor, mivel a szeptemberi számot lekötötte az igen aktuális, São Paulo-i IX. Dél-amerikai Néptáncfesztivált ismertető írás.

Ugorjunk vissza Dél-Amerikába, pontosabban Brazíliába. II. Dom Pedrot (1825. december 2 - 1891. december 5) az ország a legműveltebb emberének tartotta. Ő már Brazíliában született. A brazil nép szerette, bízott benne. Biztosak voltak abban, hogy az ő szíve már brazil és nem portugál, mint apjái, I. Dom Pedroé volt. Nem is az ő személye váltotta ki a monarchia eltörlésének a vágyát a brazil politikusokban. A Republica gondolata ebben a korban már a levegőben volt. („Akasszátok fel a királyokat”, szavalta Petőfi is). Brazíliában 1873-ban alakult meg az első Republikánus Párt. A szabaddóművesek segítségével érték el rohamos sikerüket, és 7 év múlva már 180 pártközpontjuk működött szerte az országban. 1889. november 15-én kiáltották ki a Köztársaságot. II. Dom Pedro és családja másnap hajóra szállt, Európa felé, ahonnan már nem tért vissza. Mert ekkor II. Dom Pedro már nagyon beteg volt. Országáért még érdeklődött, mert bejegyezte naplójába, hogy „Majlaszky Lászlót (magyar emigránst, aki egy fontos vasútvonalat létesített Brazíliában) kitüntették és megkapta a Barão de Sapucahy címet”. De mást is: „Budapesten árvíz van, a Duna 6,89 m-re emelkedett...”

*

Am lássuk előző utazásait! Mivel II. Dom Pedro minden útjáról naplót vezetett, saját leírásában is olvashatjuk élményeit. **1871. október 6-9-ig tartózkodik a császári pár Budapesten.**

Fénykép a császárról, utazásai idején

„Az alagúton át Pozsonyba érkezve a táj festői! – írja. Érsekújvárott gyors vacsora, rettenetes muzsika hangjai mellett. („música horrivel” = cigányzene az éteremben!). Este 11 után még fel a Gellérthegyre. Gyönyörű lelátás a két városra (Pest, Buda). Másnap: Császárfürdő, forró gyógyfürdő. Török mecset Gül baba. Sikló, egy 100 méteres vasút mintegy 30 fokos emelkedővel. Ha elszakad a huzal, a kocsik megáll. Végre világosban a Duna! Egyetlen híd köti össze a két várost, a nagyon szép Lánchíd...”

Ugyanakkor a pesti újságok is beszámolnak a látogató brazil császárról:

Pesti Napló 1871. október 6. A brazil császár és felesége este 9.35 perckor érkezett. A pályaudvaron József főherceg és felesége fogadta őket. Az intelligens arcú, ősz hajú császár 50 év körül lehet. (46 volt). Egyszerű fekete öltönyben, egy utazótáskával a kezében szállt le.

Oktober 7. A brazil császár agilis ember lehet. Budapest népe még jórészt aludt, amikor ő már elhagyta a hotelt, hogy a főváros érdekességeit megtekintse. Reggel 6-kor már a siklónál volt, ami nagyon érdekelte. Egész részletes magyarázatot kért a mechanizmus működéséről, majd maga is felült a siklóra és felment a Várba.

... Autóval érkezett a Császárfürdőhöz... 10 órakor érkeztek a Nemzeti Múzeumba. **Pulszky Ferenc igazgató** vezette a ven-

déget a különböző gyűjtemények bemutatására. Franciaül beszéltek egymással. II. Dom Pedro nagy érdeklődéssel nézett meg mindent, de főleg a római és magyar régiségeket. Pulszky magyarázta, hogy a legrégebbi magyar írás a XIII. századból származik. Ez csodálatba ejtette a vendéget, aki közbe-közbe igen kompetens megjegyzéseket tett. Úgy tűnik, hogy még a magyar történelmet is alaposan ismeri...

Érdekes volt találkozásuk **Desjardins Ernővel**. Dom Pedro ezzel köszöntötte a professzort: „Őn írta a tanulmányt a topográfjáról...” Desjardins nagyon meglepődött, hiszen ez volt a pályamunkája egyetemi tanári felvételére, amelyet 17 esztendővel e találkozás előtt írt! Igenlő válaszára a császári kíséret egyik hölgytagja is felfigyelt és odajött: „Professzor úr, ez nagy megtiszteltetés számomra, hogy önnel személyesen is találkozhattam, mert nagy érdeklődéssel olvasom mindig cikkeit...” Azt hiszem, nem kell külön ecsetelnem Desjardins csodálkozását és meghatottságát.

A könyvtárban aláírták a vendégkönyvet. A császár erőteljes, határozott vonásokkal írta alá: Dom Pedro d'Alcantara. A császárné szép, gömbölyded betűkkel írt, majd megakadt a tolla és egy pacát ejtett. A felvigyázó rögtön odaugrott a porzóval, hogy a tintafoltot elfedje és Dom Pedro elcsodálkozott, Magyarországon még nem ismerik az itatóspapírt? A könyvtárban főleg a **Corvinánál** időztek hosszú ideig. Továbbmenve, a festészeti **Galériába** érkeztek. Itt főleg a magyar művészek képeit vette alaposan szemügyre. Megjegyzéseiből arra lehetett gondolni, hogy ez a távoli uralkodó mennyire ért a festészethez is. A festményeken, például a Lánchíd alapkövetésénél, rögtön felismerte József főherceget, a két Clarkot és Széchenyit. Később, egy másik festményen felismerte Lisztet.

A **Tudományok Akadémiában** az első titkár, **Arany János** fogadta az illusztris vendégeket. Az Akadémia után, du. 4-kor ebéd, ezúttal jó zene mellett: Sárközi és Rác Pali cigányzenekara muzsikált. (...frakkos bohémok... jegyezte fel naplójába Dom Pedro). Még megtekintették a **Ráczfürdőt** és a **Margitszigetet**. Azzal jöttek el a fürdőből, hogy Európának kevés ilyen szép fürdője van.

II. Dom Pedro megtudta, hogy egy és ugyanabban a hotelben vannak **Deák Ferenc**cel. Megszerette volna ismerni ezt a neves politikust. Közölték vele, hogy Deák éppen gyengélkedik. De a találkozás mégis létrejött: latinul beszélgettek. Dom Pedro ezt jegyzi fel naplójában: **Intelligens és energikus arcvonások. Perfektlő beszéli a latint.**

Deák Ferenc, találkozásukkor

Intelligens és energikus arcvonások. Perfektlő beszéli a latint.

brazil császár eljött az előadásra.

A Pesti Napló ugyan nem említi, de más forrásból tudom, hogy II. Dom Pedro nagy tisztelője volt Wagnernek, és még a bayreuthi Festspielhaus (operaház) építkezési (1872-74) költségeihez is hozzájárult.

Oktober 9-én fejeződik be a tudósítás: A brazil császár feleségével a Budapest-Bécsi expresszsel visszautazott Bécsbe.

Egy másik magyar újság, a **Hazánk és a Külföld** ezt írja II. Dom Pedroról: „Sokat tett annak érdekében, hogy hatalmas birodalmában újra helyreálljon a rend és nyugalom. A világ egyik legjobb uralkodója ma.”

II. Dom Pedro, családjával

II. Dom Pedro másodszor **1876-ban utazott Európába**, de USA-n keresztül, ahol a **Filadelfiai Világkiállítást** nyitotta meg Grant generállal, az észak-amerikai elnökkel. Utazásuk főoka a császári pár egészségi állapota volt. Európai orvosokat keresték fel. Magyarországon ezúttal csak kisebb városlátogatásra jutott idő: **Vár, Svábhegy, a margitszigeti gyógyfürdő, Városliget**. Gödöllőre sem volt idő kiutazni, így Erzsébet királynéval csak egy udvariassági levélváltásra került sor.

Aradon 1849 októberében...

159 év után is tisztelettel emlékezünk a 13 hős tábornokunkra és mindazokra, akiket az 1848/49-es forradalom és szabadságharc bukása utáni hónapokban kivégeztek.

Aradi vértanúk emlékoszlopa Aradon

körbe b.-j.: Aulich Lajos, Damjanics János, Desseffy Arisztid, Kiss Ernő, Knézhich Károly, Lahner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Poltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vecsey Károly

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

II. DOM PEDRO látogatásai Magyarországra (2., befejező rész)

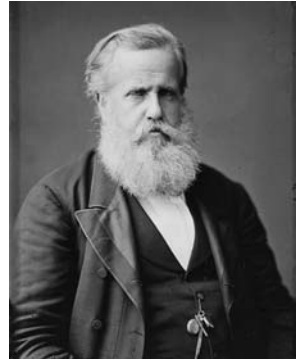

II. Dom Pedro **harmadik európai utazása 1887-1888-ban** egyre rosszabbodó egészségi állapota miatt jött létre. A politikusi mellett orvosai kísérték. Francia- és Németországban gyógyfürdőket vett és pihent, de kedvtelésből a magával hozott nyelvtanárával szemita és arab nyelvek tanulmányozásával foglalkozott.

Budapesten **Liszt Ferenc**cel találkozott és a híres egykezü zongoraművésszel, **gróf Zichyvel**. Firenzében Hirsch, magyar emigráns fényképész bemutatta neki az új klisékészítési szisztémát. Ausztriával pedig letárgyalt egy 6-szor egy évben megforduló hajóforgalmi vonalat.

II. Dom Pedro 1889-i, negyedik utazása Európába volt az utolsó.

Hívei egyik francia orvosát, Dr. Pertert azzal vádolták, hogy ő volt az, aki meggyorsította a brazil monarchia összeomlását, mikor azt diagnosztizálta, hogy mert az uralkodónak már általános érlelmesesedése van a hosszú éveken át egyre rosszabbodó cukorbaja miatt, „a császár nincs olyan kondícióban, hogy egy országot kormányozzon...”

Az idős császár, már betegen

Az orvostudomány mai előrehaladottsága megengedte, hogy pontosan kielemezzék, milyen betegségeket örökölt. Apjától, a Bragança család **epilepsziáját**. Anyjától, a Habsburgoktól, a szőke haj és kék szem mellett, **cukorbetegséget** is. Nagyon kedvelte az édességeket, de orvosa már a konyhában kontrollálta, hogy mit tesznek császára asztalára. 62 éves korában kitört rajta a **malária**, de végül is egy súlyos **tüdőgyulladás** támadta meg legyengült szervezetét, és az vitte el 1891-ben, 66 éves korában, már a száműzetésben, Párizsban. Testét bebalzsamozták, majd trónon levő uralkodóknak kijáró pompával szállították Portugáliába, onnan Brazíliába, Petrópolisba, ahol a katedrálisban alussza örök álmát együtt feleségével, Teresa Cristinával. (Vége).

Így élünk, éldegélünk... .. (levélrészlet Magyarországról)

Különös módon három egymástól viszonylag távolinak tűnő esemény foglalkoztatta a hazai közönséget ez eltelt hónapban.

Elsőnek az Olimpiát kell megemlíteni, hiszen ezen a téren mindig nagyhatalom voltunk. Voltak olimpiák, amikor egészen az élvonalban, a 3. helyen végeztünk az országok versenyében (Berlin 1936, Helsinki 1952). Érthető, hogy nagy volt a várakozás fiaink, leányaink szereplését illetően. Am már a kezdetek kezdetén egy szomorú esemény zavarta meg a felkészülést. Elutazás előtti utolsó edzés közben meghalt Kolonics György, a magyar evezősport koronázatlan királya. Tizenháromszoros világbajnok, kétszeres olimpiai bajnok, aki lelke volt a magyar csapatnak. 36 évet élt, utolsó olimpiai szereplésére készült. A szíve azonban nem vállalta már ezt a gigászi küzdelmet... Aztán a folytatásban, Pekingben az oly nagyon várt arany nem akartak előkerülni. A felfokozott várakozást még a kiváló riporter se tudták feledtetni, akik úgy tudtak már örülni egy-egy 6., 8. helynek, mintha első volna... Aztán végre mégiscsak megtört a jég, megszülettek az aranyak is. Elsőként **Vajda Attila** **kenus** állt a dobogó tetejére, majd **Janics Natasa-Kovács Katalin** **kajakozó páros** dobogtatta mag a szíveket. Végül de nem utolsó sorban a **vízipólósaink** vágták ki a rezet ügy, ahogy az a magyar vízipólósokhoz illik.

Mindettől eltekintve idehaza érezhető volt a csalódás. A lejtő itt is megmutatkozik. A társadalomban tapasztalható leszakadás törvényszerűen meglátszik a sportteljesítményekben is. Miért ott volna másként?

A másik nagy esemény, ami szinte egybeesett az olimpiával és erősen megosztotta a hazai közönséget: a grúziai orosz beavatkozás harci zaja volt. Mint bizonyára Argentínában is ismert, háború tört ki **Grúzia és Oroszország** között. Az ilyen esetekben mindig ki szokták hangsúlyozni, ki is ütött először... Nos, bármi furcsa is, ezúttal a kis ország ugrott neki a nagy országnak. A dolgok tisztán látáshoz azonban tudni kell néhány apró részletet. Ahogy azt a német mondja: „Az ördög mindig a részletekben lakik”... Ez ügyben is az elhanyagolhatónak tűnő részletek a fontosak - de menjünk sorjában.

Ismert, hogy a szovjet birodalom összeomlásával Grúzai is önálló útra lépett. Kezdetben a kutya se figyelt oda erre a kicsi kaukázusi országra, aztán egyre többet emlegették. Míg aztán egy **Szakasvili** nevezetű „narancssárga sálas” politikai nagyon zavaros választási körülmények között (szinte közelharcban) megszerezte a hatalmat. Szakasvili nyugatbarát nyitást ígért és feltétlen barátságot az Egyesült Államokkal. Kis híján már azt is sikerült elérnie, hogy elnyerjék a NATO-tagságot! Aztán jött a hidegzuhany: a grúzok Dél-Osziában és Abháziában, Grúzia két fontos tartományában, megtámadták az ott állomásozó orosz csapatokat...

A jó olvasóban nyilván felvetődik most a kérdés: mi a csudát kerestek ott az oroszok, ha Grúzia független állam? Nos, Dél-Osziában és Abháziában a lakosság 80-85%-a orosz. Ezekben a tartományokban egyetlen percre sem ismerték el az önálló Grúziát. Sőt, orosz okmányokat kértek és kaptak. Így maradtak ott az orosz csapatok „békefenntartónak”... Ennek a felemás helyzetnek akart - némi bátorításra - véget vetni Szakasvili.

Kihaszánálva az olimpia iránti nagy nemzetközi érdeklődést, megtámadták a gyanútlanul sütkérező orosz egységeket. Ami bizony nagy hiba volt, mert az orosz medve azért orosz medve marad, még ha gyengélkedik is... Így aztán a háború pár napig tartott: az orosz csapatok alig egy nap alatt felszámolták a grúz hadsereg fő erőit és megszállták fél Grúziát. Ennek nyomán hatalmas felháborodás tört ki az Európai Unióban és az USA-ban. Egyik mérges nyilatkozat a másikat érte. Az Egyesült Államok pedig a Fekete Tengerre vezényelt több csatahajót. Aminek következtében

most az orosz és az észak-amerikai flotta farkasszemet néz egymással.

Ami bennünket illet: Orbán Viktor egyenesen 56-hoz hasonlította az orosz beavatkozást, ami a történelem okán ugye nem egészen fedi a valóságot, de a kijelentés nagyon hatásosra sikerült és nagy tetszést váltott ki az USA kormányában. Meg is hívták nyomban az ellenzék vezetőjét egy látogatásra. A hoppon maradt szocialisták pedig a külügyminisztert kárhoztatták, hogy miért nem iparkodott jobban hasonló nyilatkozat megtételében... (Érdekes még megjegyezni, hogy a grúz-orosz viszályban hogy hallgatnak a románok, bolgárok, csehek, szlovákok és még sokan mások. Miért nekünk kell megint a szánkat tépni olyan érdekek miatt, amiből semmi hasznunk nem lesz? Sőt csak bajunk származhat belőle. Az orosz gázszolgáltató, a Gazprom máris bejelentette: megemeli az árakat! Ha pedig az orosz gáz ára emelkedik, ennek nyomán a kenyér is drágul).

És akkor nézzük az apró részleteket, amiken érdemes elgondolkodni: Vajon miért fontosak annyira a grúzok jogai, amikor például Afrikában (Ugandában, Zairében) akár négyfelé vághatják a gyerekeket, aggasztánokat, megerősíthatják a nőket? Ahol négy hónap alatt egymillió tusit irtottak ki és az éhségben meghaltak számát még saccolni se lehet - minderről szinte tudomást se szerzett a világ!

Ha felemelkedünk az úrfelvételek magasságába és lepillantunk a kaukázusi térségre, nyomban érthetővé válik a konfliktus. A Kaszpi-tenger mentén, főként a Kazahsztánban lévő, USA érdekltségben működő olajtársaságok mindent elkövetnek a kaszpi térségben lévő hatalmas olajkiszármazékok minél gyorsabb kipumpálására. Jelenleg azonban egyetlen útvonalon: Azerbajdzsánon és Grúzián át tudják elszállítani a kitermelt fekete aranyat. Kezdvé a kazahsztáni Aktau-ból a Kaszpi-tengeren át, az azerbajdzsáni Bakuba, majd grúz földön, csővezetékben a fekete-tengeri kikötőkbe, ahol újra tankerekbe kell pumpálni az értékes anyagot, majd a Boszporuszon, Földközi-tengeren, Szezi-csatornán át tudnak célegyenesbe jutni.

Az eredetileg tervezett nyomvonal, ami sokkal praktikusabb volna: Afganisztánon, Pakisztánon át Karacsiba - vagy Irakon át Kuvaitba - csak terv maradt. Pedig már Szaddam Husszeint is felakasztották a „vegyi fegyverek” miatt (...), most meg Afganisztánban az EU - és mi magyarok is - erőinket megfeszítve, vállvetve szövetségeseinkkel, próbáljuk jobb belátásra bírni a tálibokat... Akik amúgy a világ legszegényebb polgárai. Mérheterlen nyomorban élnek, de még soha semmilyen idegen hatalmat nem tűrtek meg a nyakukban. Aztán arra is gondolni kell, hogy többen is érdekelték abban, hogy a NATO és az USA, lassan de biztosan, elköltse a dollár- és eurómilliárdjait a véget nem érő háborúban...

Afganisztánról érdemes még annyit tudni, hogy az egy lyukas hordóhoz hasonlatos eset, amibe folyamatosan kell hordani a vizet. S ha sikerül is befoltozni egy lyukat, akkor ütnek rajta két újat... Ennek következménye abban áll, hogy a tálib felkelők felrobbantának minden csővezetékét, amit őrizetlenül hagynának néhány napra. Az ezer kilométert meghaladó vezetékét pedig képtelenség lenne folyamatosan felügyelni, így az meg sem épülhetett: ezért maradt a grúz útvonal.

Barátok vagy ellenségek? Ki tudná megmondani, milyen ciklus szerint forog a világpolitika rendszerének kereké? Népek tűnnek föl és süllyednek el. Vannak, akik örökre s vannak, akik túlélnek minden sorsfordulást. Nekünk magyaroknak kijutott a sorsfordulásokból, és a szerencse se pártol el tőlünk végleg. Hiszen alig akadt világot formáló esemény, amibe ne botoltunk volna bele. Így van ez most is a kommunista rendszer bukásával, amelynek haláltusája még közel sem ért véget. A kommunista rendszer hasznélvezői, szélhámosai még sokáig fognak itt keringeni, de az idővel ők sem dacolhatnak sokáig. Erről a témakörrel

igyeeksem bővebbet mondani következő levelemben.

Mi magyarok elég rendszeresen benne vagyunk a kutyaszorítóban. Immáron oda vagyunk láncolva az Unióhoz, a „szabadságunkért” cserébe parancsba adták az afganisztáni részvételt. Kölcsönt-kölcsönre halmozunk, és háborúzunk Afganisztánban. Miért is?

No, ez az, amit nem szabad itthon hangosan megkérdezni. S ezért fontos az, hogy miként fordulnak a dolgok a Kaukázusban. A lényeg tehát: lehet szidni a kormányt, a globalizmust, az Uniót, a pártok vezetőit, egyenként és együttvéve. Egyetlen dolgot nem szabad feszegetni: mit keresünk Afganisztánban?

*

S 3. pontunkat megcélözva a nagy politikából közelítsünk Nyugat felé a hazai mezőkre. Még konkrétan: összpontosítsunk egy kicsi kertre, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Kersztély faluba, ahol közönséget termelt egy szegény magyar 63 éves ember.

A történet akár népmese is lehetne, de sajnos nem az. Kersztélyben is keserves a vidéki élet. Munkalehetőség alig akad, s aki teheti, kertjében igyeekszik megtermelni a legszükségesebbeket, mivel a nyugdíj száncalmasan kevés. A gond azonban ott van, hogy a kerteket rendszeresen dézsmálják a helyben lakó cigányok. Hogy mit jelent ez annak, aki a mag elvetésétől a termés beéréséig hajlong, öntöz, gazol a kertben? Hát nem könnyű ezt elmondani, mert sokat kell ám dédelgetni az unokának szánt dínnyét, a befőzésre tervezett paradicsomot, mire azt le lehet szakítani. S ekkor jönnek a „jó emberek” leszüretelni. Bizony kinyílik a bicska a zsebben... Ennek a kellemetlen érzésnek próbált véget vetni a történetünkben szereplő Barna bácsi, akit már sokadszor sodortak a gutaütés állapotába a helyi cigányok. Mire aztán úgy határozott: megvédi a kis birtokot. Mindenkinék elmondta az utcában és a kocsmában is, hogy a kertjén belül, a veteményes körül, áramot vezet körbe, mert már nem bírja tovább a fosztogatást! Ezt kiírta egy fémtáblára, amit már másnap elloptak.

S ekkor jött a baj: az áram tolvajt fogott. Három cigány férfi hatolt a kertbe, uborkáért. Az egyik odaragadt a dróthoz és nyomban meghalt; a másikat a kiérkezett mentők élesztették újra. A harmadik, jó szokás szerint, elmenekült. A folytatásban Barna bácsit letartoztatták, bilincsbe verték, és mint a cirkuszi medvét vezették kihallgatásról-kihallgatásra, amit a liberális média nagy szenzációként tált.

A dolog azonban a tervektől eltérően nem várt fordulatot vett. Egyre nagyobb felháborodás bontakozott ki a tulajdonát védelmező idős ember illetően meghurcolása miatt. Az ügyben ismét a monoki polgármester vette a fáradságot és ügyvédet fogadott az idős férfi védelmére. Elérték azt, hogy szabadlábon védekezzen.

A liberális média pedig továbbra is a cigányok hátrányos megkülönböztetéséről beszél. Ami újabb olaj a tüzre. A mindjobban elharapózó magyar-cigány kérdésnek természetesen politikai céljai és hasznélvezői vannak. Ami ezekben a semmihez sem hasonlítható magyar állapotokban csak az elkeseredést és az ellentéteket növeli. Ezzel el is jutottunk a **harmadik beszédtémához:** Meddig marad a kormány hivatalában?

A kormányzat a burjánzó fosztogató-sokról, atrocitásokról egyszerűen nem vesz tudomást. A kormányfő most a cigányokat szólítja utcai demonstrációra az újra éledő fasizmus ellen! Feltehetően abban a reményben, hogy sikerül egy újabb utcai harcot provokálni, ami eltereli a figyelmet a valódi gondokról. A kisebbségi kormányzás pedig immáron úgy valósul meg, mint a kéményt elhagyó füst: arra száll, amerre a szél viszi. Ezt tapasztalva az emberek egy része már így köszönti egymást: „Adjonisten jónapot! Gyurcsány takarodj!” Vagyis: a magyar közélet már kabarába hajlik. Az SZDSZ elnöke, Fodor Gábor kijelentette: nem szavaz-

VÉLEMÉNYEK AZ OLIMPIÁRÓL

- Schmitt Pál, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke a sikertelen olimpiai szerepléssel kapcsolatosan magára vonatkozóan azt a következtetést vonja le, hogy még keményebben kell dolgoznia, és még szélesebb körben kell együttműködni mindenivel. Több érmet remélt, de már az is siker, hogy 170 magyar elindulhatott a játékokon, és hogy nyolc éremért folyó meccsen is egy hajszállal maradt alul a magyar csapat vagy versenyző. Szerinte ezen az olimpián megtanultuk, hogy jobban meg kell becsülni a helyezetteket is és egyáltalán a résztvevőket. A sportfinanszírozásra vonatkozólag meg fogják vizsgálni, hogy sikerült-e megfelelő háttérrel biztosítani a sportolóknak: a magyar sportra szánt összeg, a költségvetés 0,2%-a, nagyon kevés, ezért ezen változtatni kell, és teljesen új alapokra kell helyezni többek közt az oktatást, az edzőképzést és a sportegészségügyet. A sportvezető a kitartó drukkolóknak egy „gondolatbeli érmet” adna. (FH 08.8.25)

- A gyalázatos pekingi sportszereplésünk is hű tükre az itthoni állapotoknak. Mint jól tudjuk, országunk jelenlegi „felelős vezetői” keze alatt százmilliárdok tűnnek el, miközben a sport támogatására 2004 óta egyre kevesebbet fordít a kormány, a sportolók sok esetben kőkorszaki feltételek között készülnek fel a versenyekre, a tömegsport támogatása pedig egyenlő a nullával (az iskolákban fokozatosan megszűnik a testnevelés-oktatás, a tornatermeket felszámolják, stb.). Semmi szükség arra, hogy a magyarság legalább a sportsikereire büszke legyen, ez már ügyis egy felszámolásra ítélt nép. Ilyen körülmények között még ez a silány 3 arany, 5 ezüst és 2 bronzérem is elismerésre méltó teljesítmény. Ilyen elkeserítően szerény eredménnyel utoljára 1924-ben (*Trianon után! Szerk.*), a párizsi olimpián végzett a magyar küldöttség, 84 évvel ezelőtt. (Privátlevél Budapestről -ic- 08.8.24)

- Örömhír: új csúcstól javított a magyar sport: vízilabdásaink egymás után 3 olimpián szereztek aranyat. Együttal visszaemlékezhetünk az 1956-os mérkőzésre is, arra a mérkőzésre, mikor véres volt a víz a magyar-orosz olimpiai döntőben. (Lipták Béla, USA, 08.8.24) (összegezve HKZS)

zák meg a legújabb (sokadik) Gyurcsány-programot. Erre a szocialisták följelentést tettek egy 4 évvel korábbi esetről, amit akkor közösen ástak el. Hogy ti. az SZDSZ „szakemberei” eladtak 2000 db. vasúti kocsit ócskavasnak! A pénz persze eltűnt. A kár milliárdokban mérhető, de ez már szinte senkit nem zavar. A liberális média pedig arról szavaztatja meg a nézőket, hogy lesz-e átmeneti kormány? Vagyis szoktatják már a lakosságot a változáshoz...

Ugyanekkor az utcai forgatagban egyre újabb és újabb bűncselekmény-trükkök kerülnek elő. A legújabb: árendőrök, rendőr ruhában, rendőr igazolványokkal, rendőr felszerelésben igazoltattak egy bank pénztárból táskákban több millió forinttal távozni akaró ügyfelet. Igazolattatást követően szabályoknak megfelelően letartoztatták, megbilincseltek, autóba ültették, azzal a magyarázattal, hogy előállítják. Majd egy alkalmas helyen szabadon engedték, persze pénz nélkül... A mind jobban megosztott társadalomban a tehetősebb emberek meg vannak rettenve. Mi jöhet még? A nincstelen szegények pedig nevetnek a dolgon...

Az egri kórház dolgozói már éhség-sztrájkjal tiltakoznak az őket érintő, több hónapja tartó kórházprivatizáció ellen. Eddig eredmény nélkül. Segélykérésük nem jut el a pártok magasságába. Ott most „helyzet van”. Formálódik a hatalom újra. Igyeekzni kell, mert itt most többen lemaradnak majd...

Az MDF, a valaha rendszerváltó, de immáron törpepárt vezetői is felébredtek csipkerózsika álmukból. Hirtelen fontos lett számukra az előrehozott választás. Mindenkit megelőzve ők fogják javasolni a parlament feloszlását. Az SZDSZ pedig szakértői kormányt akar Gyurcsány nélkül. Gyurcsány pedig kapaszkodik a miniszterelnöki székbe. Rendkívüli pártkongresszuson óhajtja megerősíteni magát...

Unatkozni tehát nem fogunk, ez már biztos.

Barkuti Jenő

Keressük és kérjük a **tanúkat, akik 1964-ben aláírták a Szent István Otthon alapköveteléseit a pergament-alapítólevelet**, hogy jelentkezzenek, mivel a 120 aláírásból sok nem felismerhető. Ezen tanúkat szeretnénk mint **díszvendégeket** a november 29-én rendezendő Jubileumi Asadóra meghívni. Ha Olvasóink közül bárki tud a keresettek közül valakiről, kérjük szóljon! **Molnár László Tel.: 4764-6126.**

Mit hallott az AMH?

- **Port Zoltán** barátunk halála előtt néhány nappal vált előfizetőnké. A könyörtelen betegség két év alatt végzett vele. A kiterjedt magyarországi rokonsága igen ismert, édesapja, néhai Port Ferenc Mindszenty hercegprímás titkára volt. Szeptember 12-én este a veszprémi Szent Mihály bazilikában misét mutattak be, hogy megadják neki az utolsó végtisztességet. Emlékére a rokonság nagy találkozót szervezett az elhunytak a bazilikával szomszédos szülőházában. Itt fejezzük ki együttérzésünket feleségével, Irénével, és a családdal.

Betegeink

- **Bakos Istvánék** Resistenciában nehéz időket élnek át: **Bakosné Beatrix Mili** oly szerencsétlenül esett el az utcán, hogy vállból kitért a jobbkarját. Ez nemcsak komplikált törés, hanem roppant fájdalmas is, ezért csak úgy tud valahogy aludni. A gyógytornával szerencsére a javulás útján van már. Kívánunk neki minél előbbi teljes felépülést!

- **özv. Szabó Imréné** mégis úgy határozott, hogy otthonában szeretne tovább élni. Ezért társalkodónót keres, kisegítésére. (1. hirdetés SP 1.o.)

- **Papp Jenőné Zizi** sikeres operációja után már teljesen rendbejött és szorgalmasan jár az előírt kontrollokra. A nála megszokott jókedvét egy percig sem vesztette el!

- **Schirl Klári** már majdnem egészen jól van a komplikált bokatorésével, többszörös operáció eredményeként. Járógipsz, mankó és bot fokozatos használata után most már „épkézláb” közlekedik újból. Igen hosszadalmas volt eddig is a javulás, de buzgón és kitartással jár a gyógytornára, mert igyekszik minél előbb megint „könyvtárképpé” válni... Várjuk, és gratulálunk a türelméhez és jó kedélyéhez!

Születtek ...

- Július 10-én megérkezett **Dr. Szegődi Szilárdék** unokája, **Constanza Pilar Domínguez Szegődi**, az egész család nagy büszkesége! A képet köszönjük mamájának, **Szegődi Gabriellának**, kedves hirdetőnknek.

A tündéri kis Constanza Pilar Domínguez Szegődi

- Augusztus 15-én megszületett **Puricelli Márton** és **Daniela Bordalejo** 2. gyermeke, **Augusto Tomás**. A szép nagy bébihez gratulálunk!

A kibővült Puricelli család

... és ünnepeltek

- A megtelt Református Egyházban szeptember 14-én **Nt. Tóthné Bede Krisztina** által megtartott Istenisztelet után többszörös, kedves fölköszöntő volt: a **101 éves (!) Schirl Ilonának**, **Varga Nusikának** és **Tornyai Lacinak** gratuláltak. A csodálatos életkort

megélt **Ilonka** hála Istennek továbbra is jó egészségnek örvend. Jelen voltak gyerekei **Pali, Éva** (Mendozából) és **Klári**, valamint 4 unoka. A szervezés lebonyolításának lelke, mint szokásos, **Benedekné Marika**

A meghatott 101 éves ünnepelt, Schirl Ilonka! Fotó Pataky

volt, aki a jóízű, nagy közebed elkészítésében is oroszlánrészt vállalt. Számos gyülekezeti tag és barát vette körül az ünnepeltek. Ezúton csatlakozunk mi is a legmelegebb gratulációinkkal!

- Sokszintű ünneplések a Hungáriában: Córdobából rég nem látott vendégeket köszönhetett az Oleander csoport augusztus 21-én **Filipánics Misi** és **Lili**, valamint **III Krisztina** személyében.

b.-j.: Megyery Edith, Filipánics Misi és Lili (Córdoba), Aguilar Gál Kati (a magyar nagykövetségről) Fotó Trixi

A két születésnapos táncra perdül: Kerekes Ági és Navesnik Norberto Fotó Trixi

Demes Feri és Szeley Éva házaspár a 32 éve megtörtént ismerkedésükre koccintanak. Gratulálunk! Fotó Trixi

Jó hírek!

- Mindszentyum: „HABEMUS PAPI!” **Páter Földes Ferenc** piarista rendi pap, 2008. október 27-én érkezik hozzánk a kolóniánkat szolgálni. Legfőképpen szeretne az ifjúsággal foglalkozni. Ifjúsági nevelő, történelem, latin és görög szakos tanár. Kedvenc foglalkozása a súlyozás, biciklitúrák és táborozás, meg a Biblia kutatása. November 2-án, 11 órai misére, és utána ismerkedő ebédre hívjuk az egész kolóniát a Mindszentyumba. Az egyszerű ebédre az ifjúságot szívesen látjuk meghívott vendégeinkként.

b.-j.: P. Földes Ferenc és Fóthy István, a Mindszentyum elnöke

Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!
(4Móz 6,26)

Hosszan tartó, türelemmel viselt szenvedés után, 71 éves korában elhunyt

Port Zoltán

Veszprém, 1937. január 23 -
Buenos Aires, 2008. augusztus 20

Gyászolják:

Felesége Port Zoltánné Irene
Fia Alejandro
Menye Lorena Hirthe
Unokái Agostina, Victoria, Ladislao

és Magyarországon:

Testvérei Port Ferenc és Marica
Sógornője Port Ferencné Ágnes
Unokaöccsei és -húgai Ferenc, Zoltán, Ágnes, Katalin, Ferenc (Ferkó)
Unokatestvérei és a kiterjedt rokonság.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik mély gyászunkban osztoznak.

Nyugodjék békében!

Utazók

- **Dr. Orbán László** visszatért sívakációjáról és beszámolt az előtte megtett európai útról Észak-Portugália és Spanyolországba. Tíz napot időzött Magyarországon is, ahol a Gellért gyógyszállóban töltött üdülés és föld-birtokai ügyeinek intézése mellett hadtörténeti oknyomozó kutatással foglalkozott a XX. század 2. felében lezajlott katonai perek újraértékelése terén. Így többször összejött **Dr. Szakály Sándor** hadtörténeti kutató, publicista, valamint a budapesti egyetem történet-tudományi tanszékének vezetőjével, aki értékes adatokkal látta el.

b.-j.: Dr. Szakály Sándor és dr. Orbán László az óbuda „Kerek” vendéglőben

- Augusztus 21-re, **Rimanóczy Ádám** kerekszámú születésnapjára fia **Péter** Németországból 4 napra Buenos Airesbe érkezett, hogy kellőképpen felköszöntse édesapját. Hasonlítanak egymásra?

Rimanóczy Ádám és fia Péter Fotó Bonczos

- **Vass Ilona** pár hónapos ittlét után augusztus elején ismét Budapestre költözött.

- **Csik Margit**, kedves előfizetőnk 21 éves unokája, **Csik Laura** májusban több hónapos európai útra indult. Párizs, Budapest, Bécs, Velence, Róma után a Spanyolországban élő bátyját, **Csik Istvánt** látogatja meg. Talán éppen ott éri majd 22. születésnapja is?

- Négy Oleander leányzó pinamari kirándulása alkalmából ellátogatott **Albertné Bíró Magdához** Ostendére, aki lányával együtt nagy szeretettel fogadta őket. A tulajdonukban lévő Hotel Európában építkezés folyik, ezért a gobelinek szakértője ideiglenesen kisebb lányához, **Zsuzsihoz** költözött.

Magda néni körülveszik j.-b.: leánya Albert Ági, Vágó Imola, Vass Gyöngyi, Graul Trixi és Kerekes Ági Fotó Trixi

„Minden utadon gondolj rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet.” Péld. 3:6

Türelemmel viselt nehéz szenvedés után elhunyt a Buenos Aires-i magyar kolónia zenei és kultúréletének kiemelkedő munkatársa

özv. Leidemann-né Sersen Blanca

Buenos Aires, 1931. március 31 – 2008. szeptember 2

Gyászolják:

Lányai Sylvia és Mariana
Vejei Leopoldo és Sergio
Unokái Natalia, Alma és Iván
és az argentinai magyar kolónia

Az örök Világosság fényeskedjék neki!

Meghalt Sylvia Mamája!

Ismét eggyel kevesebben vagyunk, akik a Magyar Kultúra külföldi terjesztését és megismertetését tűztük ki feladatunkká. **Sersen Blanca** asszony, **özvegy Leidemann-né**, rövid betegség után eltávozott közülünk.

1931. március 31-én született Buenos Airesben mint az I. Világháború után, 1928-ban a délnyugat-magyarországi Lendváról kivándorolt magyar család leánya. Középkorú elvégzése után francia tanárnői diplomát szerzett, és a Buenos Aires-i Egyetem orvosi fakultásán négy évet végzett, amit férjhezmenetelekor kellett megszakítania, hogy házi-asszonyi és anyai kötelességeinek eleget tehesen. Viszont amikor két lánya felnőtt, a Lomas de Zamora-i egyetemen „Licenciada en Relaciones Públicas” diplomát szerzett, hogy segítségükre lehessen szakmájukban.

Kerülte a feltűnést. Nem az volt a fontos számára, hogy a nevét megismerjék, hanem az, hogy az általa vezetett előadások úgy a rádióban, mint a színpadon magyarok, autentikusak és művésziek legyenek. Ezért három nyelven (magyarul, spanyolul és franciául) állandó kutatásokat végzett a klasszikus és népi zenetörténelemben, és addig nem nyugodott, míg a legkisebb részletekig nem ismerte az előadandó zeneműveket és kidolgozta azok történetét.

Nagy zenei kultúrája, amelyet szerényen, minden dicsvágy nélkül a magyar zeneművészet argentinai megismertetése és terjesztése szolgálatába állított, nagyon hiányzik majd a Radio Nacional magyartémájú adásaiból, valamint az Ars Hungarica rendezvényeiből is.

Isten veled, Blanca! Emléked, példád még sokáig élni fog bennünk, és erőt, buzdítást nyújt mindnyájunknak, akik ismertünk és szerettünk, hogy a magyar zenekultúra fátylaja ki ne aludjon itt a világ végén sem!

Dombay Jenci

Események

- A Tatabánya környéki Bicske 34 éves székesfehérvári születésű plébánosa és iskolaigazgatója, **Tóth Tamás atya Szent István misét** mutatott be a Mindszentyumban augusztus 24-én. Erre az alkalomra - egy napra - Iguazúból buszon utazott hozzánk, de szeptember 9-én már Iguazúból vissza is utazott Magyarországra.

- Próba előtti nagytakarítás a Cserkészház Regös-részében. Múlt számunkban a fiúkat láttuk, ahogy furtak-faragtak, szereltek, a helyiség szépítése körül szorgoskodtak - most a lányokon a

Jókedvűen takarítanak a Tilinkók! Fotó Trixi

sor, ahogy takarítanak az új (a MEH-pályázatnak köszönhető!) próbatűkör előtt. A Tilinkók táncpróbáján augusztus 29-én a Cserkészbálra érkezett **Némethy Kesserű Judit** és **Pillerné Éva** is részt vettek!

- Alig múlik el egy heti Oleander-próba a Hungáriában anélkül, hogy a végén nagy társasvacsora ne adódna! Egyik ilyen alkalomkor jelen voltak: az AMH hűséges brazil tudósítója, **Pillerné Éva**, **Hamza István** és felesége **Bodnár Emőke** (USA), és **Murányi Anni** (Mexikó) is. Még így rögtönözve is több mint húszan voltak ott! A zene és jókedvű nótázás bizony sokakat

Bonapartian Edi ugyancsak megpörgetti Pillerné Évabát! Fotó Trixi

Nagy asztal a Hungáriában a külföldi vendégekkel. **balra, előtérben: Hamza István** mesél USA-ról Fotó Trixi (HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Rovatom címe mindig elgondolkoztat: MI TÖRTÉNT? Az argentinai Magyar Hírlap olvasóit mi érdekli? (Mindenképpen Szerk.) Olvasótáborunk ma már olyan kiterjedt, hogy figyelembe kell vegyünk nemcsak a magyarországi és argentinai eseményeket, hanem mindenképpen mindazt, ami mindannyiunkat érint.

Augusztus 2. felében a magyar és argentin belpolitika lesújtó hírei elöl menekültem és tv-n bámultam az **Olimpia 2008** káprázatos megnyitását. A világ minden részén egy hónapon keresztül mindenki ezt a csodálatos színpadot figyelte és tárgyalta. A sportteljesítmények, a rendezés, a látvány tagadhatatlanul tökéletes volt. Ezelőtt 12 évvel jártam be privát autón Kína vidékeit és legfontosabb városait, idegenvezetővel. Első reakción a látottakra az volt, hogy vajon 10 év alatt ekkora fejlődést, haladást csak egy diktatúra tud elérni? Tudna egy parlamenti demokrácia ekkora, csillagászati összeget ilyen *mutatványra* kiadni? A mutatvány körítése ragyogó fiatal nőkből és férfiakból összeállított boldog, mosolygós társadalmat ábrázolt.

ESEMÉNYEK

Zahorán Ákos a belvárosi Museo Roca termében tartott értekezletet, spanyol nyelven a „Hároméves Magyarorságról” (augusztus 14). Ákos öz.

Döry Miklósné, gr. Széchényi Ilcsi barátónk fia. 1947-ben, már a menekülés alatt Milánóban született. Chilében él, ahol nincs olyan magyar társadalmi és kultúrellet, mint Argentínában. Ennek ellenére jól beszél magyarul, lelkes magyar. Dr. Zahorán Ákos előadót Prof. Várnagy Tamás, egyetemi tanár mutatta be

Universidad Los Andes egyetemen. Ezen felbuzdulva vállalkozott arra, hogy nálunk is előadja. A hallgatóságra legnagyobb hatással egy vászonra felvitett ábra volt, ahol Magyarország térképét, terjedelmét, népességét az argentin Provincia de Buenos Aires térképével hasonlította össze.

Valóban csodálatos, hogy Európa idegen térségében egy ilyen egyedülálló nép évezredek óta meg tudta őrizni egyéniségét és hűségét. A mai dél-amerikai magyarságot már nehéz történelmi múltunkkal lelkesíteni, de egy aranyérmes magyar sportolóval vagy világhírű magyar művésszel, tudóssal, talán büszkének lesznek magyarságukra...

A belvárosi Museo Roca terme megtelt. *jobboldali 1. sor, b.-j.:* Székely Miklós Ars Hungarica elnöke, Raquel Barbieri régisseur, Király Zsolt magyar konzul, Benedekné Marika, Lomniczyne Letti

- A Nagykövetség vendégei voltunk augusztus 21-én és **megünnepeltük hazánk alapítását**. Soha még ott ilyen nagy ünneplő sereggel nem találkoztam. Külföldi diplomaták, a nemzetközi sajtó képviselői keveredtek Argentínában élő, magyar származású honfitársakkal, akik eltekintve vallási és politikai nézetkülönbségektől mind magyar szívvel ünnepeltek. Felelevenedtem bennem az, mikor gyermekkoromban Budán, Díszteri ablakunkból csodáltam a Szent István ünnepi körmenet. Atyáink augusztus 20-án tikkasztó hőségben prémes mentében, kócsagtollas bársonyalapban hősiiesen lépkedtek és követték a Szent Jobbot. Hátát adok a jó Istennek, hogy újra megemlékezzünk - más néven ugyan - ugyanarról a történelmi eseményről. Egy más világban, könnyebb öltözetben, de még mindig büszkén vallva magyarságunkat.

- Augusztus 30-án elérkezett a várva-várt 50 éves **Jubileumi Cserkészbál**. Hónapok óta készültünk, hirdettük, támogattuk ifjú és már nem is olyan ifjú cserkészeinket, de ekkora sikerre még a főrendezők is aligha számítottak. Több mint 800 belépőjegyet adtak el, 500 előre lefoglalt vacsorajeggyel. Erre a rendkívüli bála választásuk szerencsésen a gyönyörű San Miguel palotára esett. A vendégek kivételesen pontosan és roppant elegánsan este fél kilenckor már a bejárat előtt vidáman üdvözölték egymást és asztalszá-

Az elegánsak közül nem hiányozhatott Kemény Éva és Lévy Győző Fotó Bonczos

A Fóthy István és Balogh-Kovács Judith alkotta pár megismételte az 50 éve generációkon át érvényes rituális... Fotó Bonczos

Befogadó országunk vidám, önértetes polgárai lettünk, akik büszkén hirdetik magyar származásukat és képviselik a magyar tradíciókat. Minden teríték mellett az asztalon díszes program várt ránk. Ez a színes, fényes diszkiadás maga is óriási teljesítmény. Azóta is olvasgatom - minden alkalommal valami újat találok benne. 50 év minden elsőbálos ifjú hölgye fel van sorolva. A mecénások, gr. Federico Zichy-Thyssen és gr. Keglevich Miklós, a Fővédnökök,

A szép magas termet még ünnepélyesebbé tette az imponáns kupola

Fotó Jakab

Egy másik világraszóló versenyfutás az **Észak-Amerikában folyó elnökválasztás**. Ez a roppant érdekes, folytatógazdag program, ami novemberben ér majd véget, senkinek sem lehet közömbös, mert az egész világ sorsa függ tőle. Szeptember 29-én a Demokrata Párt jelöltje, Barack Obama szenátor a denveri nagy stádiumban 84.000 lelkes híve előtt elfogadta és megköszönte jelölését. Ünnepi szónoklatát néztük, hallgattuk - és gondolkodtunk. Észak-Amerikában eddig az elnök hivatalos pályafutása alatt nem gazdagodott meg. Általában már eredetileg gazdag volt, különben nem is jelölték volna. Most először fut valaki, aki nem a megszokott társadalmi osztályból származik. Mi hajtja ezt a tehetséges fiatalembert? Meg vagyok győződve, hogy nem „pénzheis”, nem megélhetési politikus. Ez Észak-Amerikában nem menne. Talán a „hatalomvágy”? A németeknek van egy remek kifejezése: „Ehrgeiz”! Ebben a fogalomban van valami kellemetlen, gyanús. Minden általam ismert nyelven *ambícióra* fordítják, pedig ez a szó eredeti értelmét nem egészen fedi. Nagysokára találtam magyarul egy aránylag megfelelő kifejezést: „*nagyravágyó*”. - Ez érthető.

Az olajozott rendezés folytán mindenki simán elhelyezkedett a 10-személyes, díszes asztaloknál

Fotó Jakab

Áll a bál! Az elsőbálozók a gavalléroktól kapott rózsaszállal keringőznek a papákkal... Fotó Bonczos

Védnökök és Támogatók hosszú névsora is fel van tüntetve.

Elgondolkodva nézem a színes képeskönyvet. Minek köszönhetjük, hogy 50-60 év után, az immár 3. generáció fiataljai mutatkoznak be a magyar kolóniának?

Kétségtelenül a szülők, nagyszülők jó példájának, a magyar hagyományok ápolásának, a Zrínyi Ifjúsági Kör áldozatkész tanárainak, de legfőképpen a **Cserkésznek** és azok vezetőinek köszönhető ez a teljesítmény. A gyermekkorban, serdülőkorban szerzett élmények, emlékek, barátságok tartják össze ma is legjobban a szórványban élő magyarokat.

Utazóink

Külföldről és vidékről főleg a nevezetes Cserkészbál miatt sokan érkeztek Buenos Airesbe. Megható öleléseknek, viszontlátásoknak és *felismeréseknek* voltak tanúi. Öröm volt, valahányszor fiatal és öreg barátok 20-30 év után egymásra ismertek. Helyszük miatt nem tudok mindenkit névszerint megemlíteni. Elég, ha felsorolom az országokat, ahonnan külföldi vendégek érkeztek: Magyarország, Németország, Spanyolország, Észak-Amerika, Mexikó, Peru, Venezuela, Uruguay - legtöbben (tizen) Brazíliából, Rióból, Buzios-ból és São Paulóból érkeztek, élükön **Piller Évával**, az AMH kedves rovatvezetőjével, akinek cikkeit lapunkban mind olvassuk. Végre alkalmunk volt személyesen találkozni vele!

Régi barátnők találkozója! b.-j.: Kesserú Judit New Yorkból örül Honfiné Rajczy Katinak Fotó Bonczos

Magyarországról is jött vendégünk: **Herencsár Viktória** cimbalomművész, akit a bálon csodás koncertje után mindenki köszönhetett. Akit érdekel, annak szívesen elmondom telefonon a többi vendég nevét, pl. t.k. **Dávidházy Jánost**...

A belépéskor már hangulatot keltett Herencsár Viktória virtuóz cimbalomjátéka

Vidékről is megjött sok kedves, régnemlátott barát/nő: Bariloche, Carlos Paz és Alta Gracia (Córdoba), Neuquén, Mar del Plata, Santa Teresita. Bizonyára a vidékiek között sem jut eszetekbe mindenki. Segíték!

A mellettem levő *Patak/Bernáth* asztal, ebből a szempontból ritka változatos képet mutatott. Az asztalt özv. Bernáthné **Patak Éva** prezideálta. Mellette 2 testvére, özv. Pappné **Patak Zsuzsa** Alta Graciából, özv. Klamárné **Patak Júlia** Spanyolországból. A családi asztalt Patak László és felesége Márta, menyé Éva, Bernáthné Mónica, és leánya, a 27 éves Bernáth Tamara, Éva legidősebb unokája tarkították. Ifj. Bernáth István (Éva fia) csak a feleségét küldte, biztos nem szeret táncolni. Ez nem azt jelenti, hogy közömbös a magyar ügyek iránt. Az Szent István Otthonban neki köszönhetjük a lift (felvonó) megújítását. Mihályfyné Zsuzsi, meg a református lelkesházaspár, Tóth Kristóf és Krisztina magyarországi magyarok egészítették ki a vidám asztalt.

Ennél csak főrendezőnk, **Zaháné Lomniczy Alexandra** és szülei **Lomniczy József** és felesége **Pejacevich Letti** 3 asztalt megtöltő 32 vendége volt változatosabb: Németországból, Észak-Amerikából, Brazíliából és Argentínából tevődtek össze. Rovatomban csak a kíváncsiakat szeretném felvilágosítani, ezért remélem, valamelyik családtag megírja a részleteket! Az USA-ból, csak a Cserkészbál kedvéért és unokatestvére, Lomniczy Józsi öröme **Schmidt Edina Educ** jelent meg közöttünk. USA-ból, ill. Brazíliából pedig egy jövődöbéli rokon: **Budavári Melinda**. Az elsőbálosok között is akadt ebből a népes családból. **Zaha Paulát** nem kell bemutatni, de amennyiben nem tudnátok, hogy **Macarena Staudenmaier Keglevich** hogyan tartozik az elsőbálos magyar kislányok közé? gondoljatok a mindannyiunk által szeretett dédnagyanyjára, **Keglevich Márka** grófnőre. Vajon 10 év múlva, TI

cserkészunokáim, Andi, Sanyi, Caro bemutatjátok-e majd Zoét, az én dédunokámat, ha nem tanult meg magyarul?!

- Az elmúlt hetekben nem a cserkészbálra, hanem gyermekét megszülni érkezett haza 5 éves magyarországi tanulmányútjáról **Weisman Kövesligethy Anabella**. Július 19-én született meg 3,32 kilós egészséges kislánya, **Stephanie Krepke Weisman**. Szívvel gratulálunk Anabellának, 23 éves volt cserkészünknek. Stephanie nagymamáját, Kövesligethy Katalint és dédnagynénjét, Monostornyé Kövesligethy Ildikót mind ismerjük, és velük együtt örvendünk. Anabellának ezenfelül gratulálunk a Budapesten megszerzett „Nutricionista” (táplálkozástan) diplomához. Zrínyi Kör ösztöndíjának és kitartó szorgalmának köszönheti, hogy 4 év alatt az orvosi egyetemen elvégezte ezt a szakmát. Utána egy évig a divatos „Wellness, Egészséges Életmód”-ra szakosította magát és a Wellness központban, vezető állásban dolgozott. Reméljük, hogy Argentínában fogja hasznosítani tanulmányait. A bébi képével tartozunk!

- Szeptember 6-án ünnepi ebédre voltunk hivatalosak ifj. **Molnár Imre** és felesége **Alba** martínezi házába. **Kovács-Baráth Babszi** születésnapját ünnepeltük a Molnár család és régi barátok társaságában. A születésnapjaitortáról az ünnepelt meghatottan fújta el a gyertyákat, de utána vidáman koccintgattunk és lengedeztünk a Traviata „Libiamo nei lieti calici” dallamára. Egy fiatal tenor további, szebbnél szebb operadallamokkal újra meghatotta és megörvendeztette Babszit és a hálás baráti kört.

b.-j.: Az ünnepelt Kovács-Baráth Babszi, Molnárné Juci és az ifj. Molnár Imre házaspár

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
2005-től 2007-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:
 Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Döry Ilcsi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztanyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - K.I. - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Móríc Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) (3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István - *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich (x2)*
2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Móríc Istvánné - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Döry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Dr. Alitisz Constantino - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Dr. Orbán László - Alexis Pejacsevich - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Orbán László - Erdődy József

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük támogatásukat!

HUNGRÍA, JULIO 2008
ORDEN DE LOS CABALLEROS DE LA MESA BLANCA MARIANA SEBESS
Distinguida con la GRAN CRUZ DE ORO

FRANCIA, NOVIEMBRE 2007
 IV° FESTIVAL INTERNATIONAL DES ARTS GOURMANDS

ESPAÑA, ABRIL 2007
 COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA

FRANCIA, ENERO 2007
 BOCUSE D'OR

EE.UU., SETIEMBRE 2005
 ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION

LUXEMBURGO, NOVIEMBRE 2002
 CULINARY WORLD CUP,
 UNICOS GALARDONADOS EN LATINOAMERICA
 MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
 ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Desensyl
 Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
 ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS con 100 GRAMOS.

Gador
 Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
 Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
 abogado

Libertad 480 2° Capital
 14 a 18 hs.
 4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
 ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45, Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
 Abogada

Estudio 4372-6844
 15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Dancs Zsuzsanna
 Abogada

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
 Mar del Plata
 Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Lic. Éva Barnaky
 Psicóloga

Consultorio:
 15-6220-4948
 4541-0314

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médcos Psiquiatras
 Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

h

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzeté a magyart!"

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
 Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
 Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

A NOVEMBERI számra a lapzárta: október 10

Anyag és hírek beküldésére (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?

A címkén látható az előfizetésének lejárata. Két hónappal utána be kell szüntetnünk a lap küldését.

Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak módját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük! **AMH**

INTÉZMÉNYEINK NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczyamatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
 Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGRÉGACION EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTINAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Araoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - www.mindszentynum.org - E-mail: mindszentynum@fibertel.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nyattay@arnet.com.ar
ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacé Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERIA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar
SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nyattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994 moka_retezar@yahoo.com.ar

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno Nº 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Balcarce 79. Moreno Nº 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
 Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.